

#4NCCOOVOCC

Assemblea comarcal de delegades i delegats de CCOO VOCC

Una vegada celebrada l'assemblea del 4N, traiem un nou número del CCOOnnexió Digital per tal d'apropar-vos el més rellevant de la jornada.

Després de la presentació de Montserrat Ros va intervenir el secretari general de CCOO del Vallès Occidental, Enrique Rodríguez, qui va començar la seva intervenció amb una clara queixa als governs tant de l'estat com de Catalunya, culpables de la situació actual, i del clar recolzament que troben en els mitjans de comunicació per fer valer la necessitat de les retallades. Rodríguez va alabar les mobilitzacions contra la LOMCE i les protestes continuades contra les retallades a sanitat, on s'ha vist maltractada la llei de dependència. Mesures establertes per la dreta, qui colpeja a la igualtat de gènere i no canvia les mesures contra la violència masclista, la manca de cohesió social.

L'atur, que no deixa de pujar encara que des dels governs ens aportin mentides amb estadístiques falses. Les dades de contractació són desoladores, la gent en atur cada vegada està en situació més desesperada. Es necessiten inversions públiques per donar una volta a la situació, en la qual cada vegada hi ha més gent, sobre tot a la nostra comarca. Ens hem empassat les mentides de la patronal, la qual treballa en la reforma laboral com una mida per minvar els drets laborals i sumar aquestes mesures a tota la resta de les retallades, fent així que el poder adquisitiu sigui inferior al mínim necessari per viure.

La patronal del metall de la província de Barcelona continua sense voler aplicar ni acceptar el compromís que va adquirir amb el pagament de la diferència d'IPC de l'any 2012 i que intencionadament està portant al sector a la mobilització i la possible vaga sectorial.

Tot això s'ha de moure tant dins com fora de l'empresa fent forta la nostra classe, la classe obrera. CCOO al Vallès Occidental lluita tant dins com fora dels centres de treball per tal d'aconseguir aquesta cohesió social, aquesta lluita obrera que ha fet forta la nostra organització. Hem de saber traslladar al carrer la nostra lluita, recolzant les mobilitzacions, defensant allò que és públic i, per tant, de totes i de tots. Hem de lluitar perquè, com diu l'Enrique Rodríguez, *'qui no suma, resta'*.

Ramón Górriz, l'home que sap allà on vol anar.

Començar una intervenció reclamant que en sortir de l'assemblea es porti la lluita de classes immediatament al carrer, combatre al centre de treball, al barri...és normal si qui intervé és Ramón Górriz, que va continuar recordant que els mitjans de comunicació saben molt bé on volen anar amb les informacions que ens fan arribar. S'està desplomant el consum, es redueix el capital brut, es debilita la capacitat de compra, salaris, etc... però això passa a tota Europa, on hi ha més de 26 milions de persones en l'atur i una crescuda desmesurada dels moviments d'ultra dreta i on només Itàlia, Grècia, Portugal i Espanya mostren la seva disconformitat a la situació econòmica actual.

El dèficit s'ha flexibilitzat a nivell europeu, però les polítiques continuen igual. Des de el CES s'està reclamant un pla d'inversió per tal de desenvolupar la indústria a tota Europa, que respecti els serveis públics, que continuï defensant el diàleg social i la negociació col·lectiva i que sigui el motor que tregui a Europa de la crisi. Es demana un nou contracte social per a Europa ja que la crisi és una involució de la democràcia. Aprofiten la recessió per canviar el model social que fins ara teníem a Europa. Es necessita un nou projecte, amb intervencions clares per part dels polítics i que canviï les polítiques de dretes actuals que castiguen i ens porten allà on volen portar-nos.

Górriz feia una crida a unir-nos i avançar junts per combatre les dades actuals, les xifres. A CC OO ens importen més que les xifres, les persones que hi ha darrere aquestes. Als governs sembla que només els preocupen les dades, poder dir que ha baixat l'atur en 10 o 30 persones, però no recorden en aquests casos que aquestes xifres venen donades directament per culpa de la reforma laboral. Una reforma totalment injusta e ineficaç més encara quan en realitat CC OO ha posat sobre la taula propostes per tal de no tocar el fons de reserva de la seguretat social, com per exemple apropar les cotitzacions als salaris més alts, portar els autònoms al règim general o desvincular els pagaments d'incapacitats o altres de la Seguretat Social.

Hi ha alternatives, però no tenen ganes de seure per tal de negociar-les.

Joan Carles Gallego, la defensa del model social en persona.

Donar resposta a la situació que estem vivint és una de les màximes de Gallego. El panorama de desigualtats i dificultats. Hem de saber d'on venim per analitzar el present i saber moure la situació, transformar-la per tal de construir el futur com el volem i no com l'estan creant: desmuntant els serveis públics, privatitzant, creant desigualtats, enfonsant el model social conquerit amb la lluita de totes i tots a base d'imposar el capitalisme més ferotge. No podem parlar d'igualtat sense democràcia, amb la quantitat d'EROs innecessaris i preventius que destrossen la realitat laboral del país.

Amb la reforma de les pensions volen eliminar la possibilitat de que ens retornin allò que hem cotitzat, allò que hem treballat durant tota la nostre vida; el govern presentarà uns pressupostos basats en els de 2013 amb retallades per tal de que els pressupostos de 2014 ja incloguin les properes retallades com a base dels mateixos. Amb això queda clara la gran mentida de que en 2014 no hi hauran retallades. Ja estaran incloent les mateixes al pressupost.

La negativa dels governs a que sigui el sistema públic l'encarregat de gestionar les pensions està basat en la voluntat de crear un sistema privat i estanc de pensions per tal de garantir els seus interessos econòmics i personals. Estem parlant de mesures antisocials més que de retallades. Tenim alternatives i propostes per defensar l'estat de benestar, ara només falta que desaparegui la negativa del govern a acceptar aquesta realitat. Hem de fer força amb els companys sindicals d'Europa i aportar per la mobilització conjunta, adaptar-nos a la nostra realitat i fer servir el sindicat com l'eina referent tant a les empreses com als barris per acabar amb aquest conflicte.

El futur sense sindicats és donar les gràcies a l'empresari per posar-nos un plat a taula. Fem força, som força!

Montse Ros, 'el tot és molt més que la suma de les parts'

La defensa dels drets, d'allò que és públic i per tant de totes i de tots. Investigar i evitar el frau social com a mida bàsica per tal d'evitar les retallades, aquests drets democràtics pagats amb els nostres impostos tant a sanitat, a educació o serveis públics. Les retallades als interins a l'educació que arriba al 15%, l'Augment de beneficis d'un 64% a CaixaBanc i un 85% al BBVA... A tot això li diem tenir dades, tenir alternatives, tenir clara la sortida.

La mentida, intentar confondre la gent amb 'brotos verdes' o amb titulars enganyosos; tenen molts camins per tal de distreure l'atenció de la realitat. Desviar l'atenció per tal de fer que pensem que l'estat de benestar continua intacte quan ens estan portant a una situació pactada i meditada. Les lleis que estan desmuntant peça per peça els serveis públics, els drets socials son lleis votades tant aquí com a Europa ja que estan governant les dretes.

Estan destrossant les competències dels ajuntaments, privatitzant, agafar el poder de les diputacions. És el principi de la mercantilització, del control privat d'allò que és públic. És el principi del control total de les administracions. Per tot això i molt més hem d'aportar la nostra força en els sindicats. Agafar-los com a eina, evitar provocacions. Als sindicats tenim la força i els coneixements per tal de girar la situació.

